

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D. v právní věci žalobce **JUDr. P. P.**, proti žalovanému **Ministerstvu spravedlnosti**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 12, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2008, č. j. 9 Ca 359/2007 – 117,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 17. 10. 2007, č. j. 4/07-Rk. Uvedeným rozhodnutím ministra spravedlnosti byl zamítnut rozklad žalobce podaný proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 26. 7. 2007, č. j. 344/2007-PERS-SO/2, jímž byl žalobce odvolán z funkce soudního exekutora Exekutorského úřadu Znojmo z důvodu uvedeného v § 15 odst. 2 písm. b) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, z důvodu pravomocného odsouzení žalobce za úmyslný trestný čin.

Městský soud v napadeném rozsudku dospěl k závěru, že nevypořádání se s námitkami žalobce v přípustném rozkladu a v rámci zákonného vedení řízení o rozkladu, a to ani v rozsahu subsidiárního a částečného použití správního řádu, zakládá vadu řízení spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení mající vliv na zákonnost rozhodnutí, když za zákonné rozhodnutí je třeba považovat rozhodnutí, které je náležitě odůvodněno a je pro účinný výkon jím založených práv a povinností přesvědčivé.

Stěžovatel byl v napadeném rozsudku poučen o možnosti podat proti tomuto rozsudku kasační stížnost, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení výše uvedeného rozsudku prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Rozsudek byl stěžovateli doručen dne 11. 8. 2008.

Proti napadenému rozsudku podal stěžovatel u městského soudu kasační stížnost dne 26. 8. 2008.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno

opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována též tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).

Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

Byl-li v dané věci rozsudek městského soudu stěžovateli doručen v pondělí dne 11. 8. 2008, počala ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. běžet lhůta k podání kasační stížnosti v úterý dne 12. 8. 2008 a skončila uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty, tedy v pondělí dne 25. 8. 2008 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a ustanovení § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, bylo v daném případě pondělí dne 25. 8. 2008. Kasační stížnost byla faxem i osobně doručena Městskému soudu v Praze dne 26. 8. 2008 a byla tedy podána opožděně.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) a ustanovení § 120 s. ř. s. odmítnout.

S ohledem na procesní situaci v posuzované věci se Nejvyšší správní soud nezabýval návrhem stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu